

METSÄTEHON TIEDOTUS

METSÄTEHO REPORT

179

METSÄTEHO SUOMEN PUUNJALOSTUSTEOLLISUUDEN KESKUSLIITON METSÄTYÖNTUTKIMUSOSASTO
FOREST WORK STUDY SECTION OF THE CENTRAL ASSOCIATION OF FINNISH WOODWORKING INDUSTRIES

SÄILYTYS: 7

METSÄTIEN LIITTÄMINEN

YLEISEEN TIEHEN

Connecting a Forest Road With a Public Highway

Aulis E. Hakkarainen

HELSINKI 1960

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

Metsätaloutta varten rakennettavat sekä hevos- että varsinkin moottoriajoneuvotiet joudutaan tavallisesti johtamaan yleiselle tielle tai sen poikki. Metsätietä samoin kuin muutakaan yksityistä tietä ei saa liittää vapaasti yleiseen tiehen, vaan tällöin on noudatettava 1.1.58 voimaan astuneen tielain määräyksiä (Suomen Asetuskokoelma n:o 243/1954). Seuraavassa selostetaan näitä määräyksiä.

Tielaki koskee sellaisia teitä, jotka on luovutettu yleiseen liikenteeseen ja joiden pitämisestä huolehditaan julkisena tehtävänä. Tällaisia teitä, jotka voivat olla maanteitä tai ns. paikallisteitä, kutsutaan laissa yleisiksi teiksi. Laki ei koske yksityiselle liikenteelle tarkoitettuja ja yksityisten hoitamia teitä, joten metsäteiden liittämistä tällaisiin teihin on sovittava tienomistajan kanssa.

Lääninhallitus voi, milloin liikenneturvallisuuden tai muiden syiden vuoksi - esimerkiksi yleisen tien liikenteen kitkattoman sujumisen vuoksi - harkitaan tarpeelliseksi, määrätä, että tiettyyn yleiseen tiehen tai sen osaan ei saa liittää yksityistä tietä ilman lääninhallituksen lupaa tai ettei sille johtavaa yksityistä tietä saa edelleen käyttää tarkoitukseensa ilman sellaista lupaa tai antaa muunlaisia määräyksiä pääsyn järjestämisestä yleiselle tielle. Asemakaava- tai rakennussuunnitelma-alueille ei voida antaa tällaisia määräyksiä. Näillä alueilla on teitä rakennettaessa noudatettava vahvistettua asemakaavaa tai rakennussuunnitelmaa. Ko. rajoitukset tulevat ensi sijassa kysymykseen moottoriajoneuvoliikenteelle tarkoitetuilla moottoriteillä, uusilla tai uusituilla, nopealle liikenteelle tarkoitetuilla valta- ja kantateillä sekä asutuskeskusten läheisyydessä olevilla muilla maanteillä. Rajoitusten avulla pyritään siirtämään yksityisen ja yleisen tien liittymäkohdat yleisen tien kannalta sopiviin kohtiin ja keskittämään yksityisiltä teiltä yleiselle tielle suuntautuva liikenne riittävällä etäisyydellä toisistaan oleviin liittymäkohtiin.

Ennen kuin lääninhallitus antaa määräyksiä yksityisten teiden liittämisen rajoittamisesta ja järjestämisestä, on lain mukaan laadittava tiejärjestelysuunnitelma. Sitä laadittaessa on kuultava kysymykseen tulevien kiinteistöjen omistajia ja haltijoita. Lääninhallituksen päätöksestä tiedotetaan ko. henki-

löille ja tienpitoviranomaisille. Jos lääninhallituksen asettamien rajoitusten vuoksi joudutaan rakentamaan uusi yksityinen tie tai muuttamaan entistä, olisi yleisen tien pitäjän tehtävä nämä työt. Ellei hän tee niitä, kiinteistön omistajalla on oikeus saada niistä häneltä kohtuullinen korvaus. Mikäli yksityinen tie joudutaan siirtämään siten, että se kulkee toisen kiinteistön kautta, tiekysymyksen järjestämiseksi voidaan haluttaessa pitää tietoimitus ja suorittaa tilusjärjestelyjä. Siinä tapauksessa, että mainituista rajoituksista aiheutuu huomattavaa haittaa sellaisen kiinteistön käyttämiselle, jolla aikaisemmin on ollut pääsy yleiselle tielle, kiinteistön omistajalla on oikeus saada haitasta korvaus tien pitäjältä. Tällaiseksi haitaksi voidaan tietyissä tapauksissa katsoa myös ajomatkan piteneminen.

Siellä missä yksityisen tien liittämistä yleiseen ei ole rajoitettu lääninhallituksen toimesta eikä asemakaava- tai rakennussuunnitelmassa, liittäminen on teiden yhtymäkohdassa toimitettava siten, että yksityisestä tiestä liikenteelle aiheutuva vaara voidaan välttää mahdollisimman suuressa määrin. Milloin ennestään oleva yksityinen tie yhtyy yleiseen tiehen siten, että siitä aiheutuu mainitunlaista vaaraa, yksityisen tien pitäjä on velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin liittämisen toimittamiseksi siten, että vaara mikäli mahdollista vältetään. Nämä määräykset merkitsevät, että metsätietä ei saa johtaa yleiselle tielle kaarteessa, mäen harjanteella, jyrkässä mäessä, leikkauksessa eikä muussakaan sellaisessa paikassa, missä näkyvyys on rajoitettu. Liikenneturvallisuusnäkökohdat vaativat, että liittymäkohdassa on tarvittaessa suoritettava näkyvyyden parantamiseksi raivauksia ja leikkauksia. Talvelle teiden risteyksestä on poistettava näkyvyyttä haittaavat lumikinokset. Metsätie ei saa viettää yleiselle tielle tai nousta sille niin jyrkästi, että kaltevuudesta on vaaraa liikenteelle. Metsätien pituuskaltevuutta on tämän vuoksi tarvittaessa loivennettava. Liikenneturvallisuuden vuoksi ko. teiden liittymäkulman olisi tienpitoviranomaisten käsityksen mukaan oltava vähintään 60°.

Metsätien pitäjä on velvollinen tekemään ja pitämään kunnossa ne rakenteet ja laitteet, jotka ovat tarpeen ko. teiden liittämiseksi. Ne on tehtävä tienpitoviranomaisten antamien ohjeiden mukaan sillä tavoin, että niistä ei ole vaaraa yleisen tien liikenteelle tai sen kunnossapidolle. Tienpitoviranomainen voi, milloin siihen on syytä, ottaa tehdäkseen ko. rakenteet ja laitteet metsätien pitäjän kustannuksella. Jos metsätien johtamiseksi yleisen tien poikki tarvittavat rakenteet ja laitteet ovat tarpeen sen vuoksi, että yleinen tie on tehty siten, että se katkaisee ennestään olevan metsätien, yleisen

tien pitäjä on velvollinen kustantamaan ne. Sen sijaan silloin, kun nämä rakenteet ja laitteet joudutaan korjaamaan tai uusimaan yleisen tien kunnostamisen tai siirtämisen vuoksi, metsätien pitäjä joutuu tekemään ne ilman korvausta.

Yleisen tien sivuojan ylittämisessä tarvittava rumpu tai muu vastaava laite on rakennettava niin lujaksi, että se kestää liikenteen sortumatta. Ylitsekulkulaite on tehtävä myös riittävän pitkäksi ja sijoitettava niin, että metsätieltä tulevat tai sille menevät ajoneuvot voivat kääntyä yleisellä tiellä siirtymättä väärälle ajokaistalle. Jotta ylitsekulkulaite ei häiritse yleisen tien pitoa, se on perustettava niin syvään ja varustettava niin suurella vesiaukolla, ettei se estä veden juoksua sivuojassa. Ko. teiden liittymä on edelleen tehtävä siten, että metsätieltä ei pääse valumaan vetä yleiselle tielle.

Edellä selostettuja tielain määräyksiä on noudatettava liitettäessä sekä tilapäisiä, yhtä ajokautta varten rakennettuja, että vakinaisia metsäteitä yleiseen tiehen. Jos määräyksiä ei noudateta, viranomaisilla on oikeus ryhtyä toimenpiteisiin sen korjaamiseksi, mitä on tehty oikeudettomasti tai mitä on laiminlyöty. Tämä tehdään asiaan velvollisen, ts. metsätien pitäjän kustannuksella.

Tie- ja vesirakennushallituksen liikennemerkkien käytöstä yleisillä teillä v. 1958 antamien ohjeiden mukaan talvella käytössä olevan metsätien ja yleisen tien risteykseen on sen kummallekin puolelle yleisen tien varteen asetettava tienpitoviranomaisen luvalla tienristeystä osoittava liikennemerkki, joka on varustettava lisäkilvellä "Tukkitie" (ruots. "Timmerväg"). Lupa on hankittava samalta viranomaiselta kuin metsätien ja yleisen tien liittämistä koskevat ohjeet. Merkin ja lisäkilven, joiden mitat ja värit selviävät kuvasta 1, hankkimisesta ja pystyttämisestä vastaa metsätien pitäjä. Ne saadaan tehdä puusta tai puusta valmistetusta levystä. Merkki ja kilpi voidaan tehdä myös yhteen. Ne on kiinnitettävä keltaiseksi maalattuun puutankoon. Liikennemerkkeistä annetun kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätöksen mukaan tällainen varoitusmerkki on yleensä sijoitettava, jolleivät erityiset syyt toisin vaadi, ajoradan ulkopuolelle, kulkusuunnassa tien oikealle puolelle 150...250 m ennen risteystä. Edelleen se on sijoitettava siten, että kohtisuoraan ajosuuntaa vasten asetetun merkin alareunan korkeus ajoradan pinnasta on 1.5...2.2 m ja sen keskiviivan etäisyys ajoradan reunan kautta kulkevasta pystytasosta enintään 2.0 m. Antaessaan luvan merkin pystyttämiseen tienpitoviranomainen määrää tarkemmin sen sijoituspaikat. Merkki

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. It is a very important document, as it contains the President's views on the state of the Union and the progress of the war.

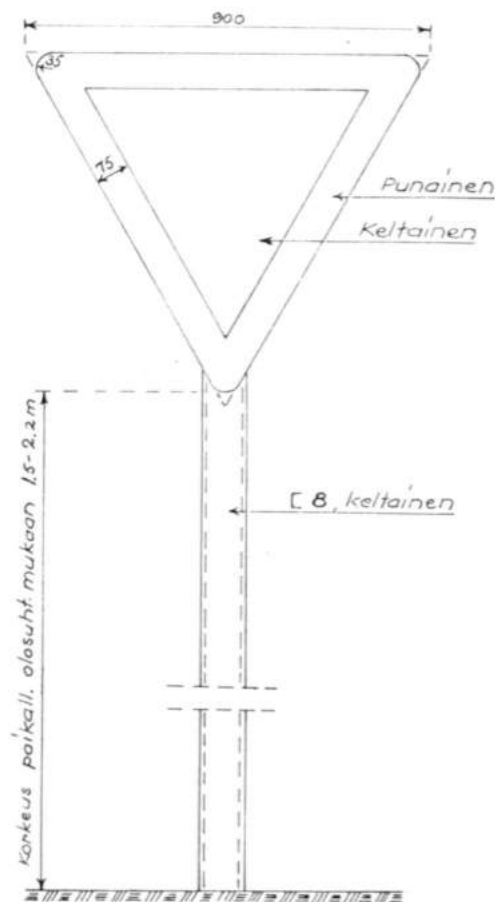
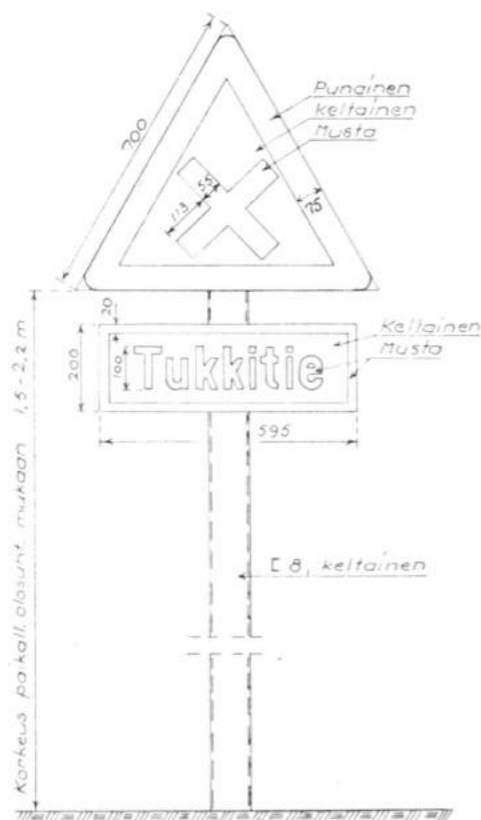
2. The second part of the document is a report from the Secretary of the War Department, dated January 10, 1862. It contains a detailed account of the military operations of the Army during the year 1861, and also a list of the names of the officers who have been promoted during the year.

3. The third part of the document is a report from the Secretary of the Navy Department, dated January 15, 1862. It contains a detailed account of the naval operations of the Navy during the year 1861, and also a list of the names of the officers who have been promoted during the year.

4. The fourth part of the document is a report from the Secretary of the Department of the Interior, dated January 20, 1862. It contains a detailed account of the operations of the Department during the year 1861, and also a list of the names of the officers who have been promoted during the year.

Kuva 1. Yleiselle tielle talvella asetettava metsätien ja yleisen tien risteystä osoittava liikennemerkki. Merkki, jonka pystyttämiseen on hankittava tienpitoviranomaisen lupa, asetetaan risteuksen kummallekin puolelle. Merkki ja lisäkilpi, jotka saavat olla puusta tai kuitulevystä, saadaan tehdä myös yhteen.

Fig. 1. A traffic sign indicating the intersection of the forest road with the public highway must be placed in the winter on the highway. The sign, which requires the permission of the road authority, is placed on both approaches to the intersection. The sign and an additional board notice which may be of wood or fibre board, may be combined.

Kuva. Metsätielle ennen yleisen tien risteystä asetettava, etusajo-oikeutettua risteystä osoittava merkki.

Fig. 2. A sign indicating the priority at an intersection must be placed on the forest road before it meets the public highway.

on poistettava välittömästi metsätiellä tapahtuvan liikenteen päätyttyä ja myös niiksi päiviksi, jolloin liikenne on esimerkiksi sääsuhteiden vuoksi pysähdyksissä.

Mainitun, lisäkilvellä varustetun tienristeysmerkin käyttö edellyttää, että metsätielle, lähelle yleisen tien reunaa sijoitetaan etuajo-oikeutettua risteystä osoittava liikennemerkki. Tämä merkitsee sitä, että yleisellä tiellä tapahtuvalla liikenteellä on etuajo-oikeus metsätien liikenteeseen nähden. Ko. merkki, jonka mitat selviävät kuvasta 2, saadaan tehdä puusta tai kova-levystä. Silloin kun se sijoitetaan moottoriajoneuvotien varteen, se on varustettava heijastavalla pinnalla. Hevostielle asetettavassa merkissä ei vaadita heijastavaa pintaa.

Mainittujen tie- ja vesirakennushallituksen ohjeiden mukaan ko. liikennemerkit vaaditaan lähinnä vain talvella. Jos metsätiellä tulee olemaan vilkas liikenne, tienpitoviranomainen voi kuitenkin antaessaan ohjeita metsätien liittämiseen yleiseen määrätä niitä käytettäväksi myös muina vuodenaikoina. Merkkien laiminlyöminen tai niiden väärä sijoittaminen tai virheelliset merkit saattavat onnettomuustapauksissa aiheuttaa korvausvaatimuksia metsätien pitäjälle.

Edellä esitetyn mukaan on metsätien johtamista yleiselle tielle suunniteltaessa ensin otettava selvää, onko liittämiseen hankittava lääninhallituksen lupa tai onko lääninhallitus asettanut muita rajoituksia yksityisten teiden liittämiseen. Asutusyhdyksunnissa on otettava selvää asemakaavaan tai rakennussuunnitelmaan sisältyvistä rajoituksista. Ellei tällaisia rajoituksia ole, on pyydettävä tienpitoviranomaisilta ohjeita ko. teiden liittämässä tarvittavien rakenteiden ja laitteiden tekemistä varten sekä lupa liittämässä talvella tarvittavien liikennemerkkien asettamiseen. Nämä viranomaiset ratkaisevat myös, onko liittämisaika tielain määräysten mukainen. Tilapäisten, yhtenä ajokautena käytössä olevien metsäteiden ollessa kysymyksessä on kääntänyt tiemestarin puoleen. Pysyvien liittymien rakennusasiat sen sijaan käsittelee tie- ja vesirakennuspiirin piiri-insinööri.

METSÄTEHON TUOTO
METSÄTONT - 7 -
130

Connecting a Forest Road With a Public Highway

by Aulis E. Hakkarainen

SUMMARY

The Road Act which entered into force on January 1, 1958, contained certain stipulations governing the extension of a forest road into a public highway. The article discusses these provisions and the measures they entail.

